

"פורת יוסף" - מרכז רוחני

ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חמד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

הדלקת הנר; 16:06

ציאת השבת; 18:15

עלון מס' 371
כ"ה שבט ה'תשע"ה

משפטים

"עֹזֵב תְּעֹזֵב עִמּוֹ"

בְּכֹל אָדָם הַזְּקוּק
לְעֶזְרָה נִגְלָה, שֶׁהַצָּרָה
שָׁלוֹ בְּתַמִּיכָה רִגְשִׁית
גְּדוֹל יוֹתֵר מֵהַצָּרָה
בְּסִיּוּעַ טְכָנִי וּגְשָׁמִי
הַבַּיִת הַיְהוּדִי

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"כָּל אֲלֻמְנָה וַיְתוּם"

מספרים על המגיד מדובנא אשר גדל ילד יתום בביתו. ילד זה אביו היה מחזר עמו על הפתחים, ומתגורר בבית הכנסת... אך לפתע נפטר האב והילד האמלל נשאר בודד וגלמוד... אסף אותו המגיד לביתו, גדלו וחנוכו עד שגדל ונעשה לגאון הדור! - והוא הגאון הקדוע, רבי שלמה קלוגר זצ"ל!

כאשר נפטר המגיד מדובנא, הראו לו בשמים 'חמישים ספרים' שחיבר... תמה המגיד ואמר: הלא אינם שלי? לא אני חברתי אותם ואיני יודע עליהם!

השיבו לו: באמת אלו ספרים שחברו ע"י הגר"ש קלוגר, אך כיון שאתה גדלת אותו, והיית הגורם להצלחותיו, הכל מתניחם אליך גם כן.

מתוך 'אוצרות התורה'

"אם כסף תלוה את עמי"

אחד הנסיונות הבולטים הוא נסיון הכסף. זה קשה מאד מבחינות רבות. אומרים שפעם אמרו לחזון איש זצ"ל על בחור מסוים שהוא ירא שמים. שאל החזון איש, מנין אתם יודעים? ענו לרבו: רואים עליו. אמר החזון איש: "הוא צדין בחור ושיבה ולא נאלץ להתמודד עם נסיונות בעניניו כמון וכיון שכך איך תוכלו לדעת שהוא ירא שמים, נסיון בכסף הוא מבחן לא פשוט ליראת שמים של האדם".

מתוך 'מחזק האור'

"ורפא ירפא"

מספר הרב ארוש שליט"א בספרו: פגשתי יהודי מיוחד שיזע שאני עוסק בכתיבת ספר על רפואה. כשראה אותי שמח, אמר לי: "טוב שאני פוגש אותך. רציתי לספר לך שאני מכיר כתובת של הפרופסור לרפואות, גדול ועצום, ממחה מאין כמוהו לרפואת הנפש והגוף, בקי בחכמת הרפואה ודופק האדם, שיוזע איך לאזן את כל המערכות בגוף והנפש ובארבעת היסודות. שתמיד מצליח לרפא כל מחלה בכל אדם. ממש פלאי פלאים".

התפעלתי מאד, שאלתי אותו: "מי זה הפרופסור הזה. מה שמו והיכן נתן לפגוש אותו. תן לי מהר כתובת שלו... כל כך הרבה אנשים זקוקים לו".

ענה לי: "שמו הוא 'פרופסור שמחה'... הוא נמצא בתוכך. אם רק תהיה בשמחה תתרפא מכל המחלות שבעולם בגוף ונפש. כי השמחה מחיה את כל המערכות, מאזנת את כל המערכות, מאזנת את כל היסודות באדם ומאחדת בגוף ונפש".

מתוך 'השם רפא'

"אם יקום והתהלך בזוויג על משענתו"

ונקה המפה רק שבתו יתן ורפא ירפא"

הגר"י אכלופי זצ"ל: לרמוז על הייסורים שנותן הקב"ה לאדם בעולם הזה. הפסוק מתחיל באות א' ומסתיים באות א', לומר: הקב"ה שולח ייסורים על האדם וגוזר עליהם שילכו לאותו יום ולאותה שעה, וכן שיזע האדם שהייסורים מאתו יתברך, שכן האות א' מורה על אלופו של עולם והוא הבורא יתברך.

מתוך 'פרי יוסף'

ההלואה -
דאגה בלילות
ובזיון בלמים.
למען החכמה

אין לך טובה
גדולה יותר
לאדם מנך
שרופה הוא
בלבו את מה
שה' רופה
באמות.

פרדס רימונים

”ולא תלוצצונו כי גרים הייתם בארץ מצרים“

לא פעם קורה שרואים אנו אדם חדש בלתי מכר שהגיע לעיר או לבנין מגורינו, לבית הכנסת או למקום העבודה, ואינו יודע מימינו ומשמאלו - היכן יש מכלת ומקום זמני התפלות בבית הכנסת, מקום הנקלים במקום וכן על זו הדרך. ומחובתנו לקבלו בסבר פנים יפות, בהארת פנים ובחיוך, ולהדריכו כיצד לנהג ומה לעשות. חסד שכזה אולי בעינינו נראה כקטן ושולי, אבל בעיניו זוהי הצלה גדולה וחסד של אמת.

מטבעו של האדם, שמעדיף הוא לשהות ולהיטיב עם ידידיו ומכריו על פני אדם זר. שכן בהם הוא כבר מרגל, וטבעיו דומים לטבעם, ובנקל הוא לו להמציא בחברתם. ולכן גמילות חסד עמו היא אמןם מצוה חשובה, אולם אינה בהכרח "חסד של אמת". לעמת זאת, הגומל חסד עם איש זר אשר אינו חייב לו כלום ואף לא יצא לו ממש כלום, קרוב לודאי שגמילות חסד שכזו ערכה הרבה יותר רב. ועל אחת כמה וכמה כשאותו אדם הוא חדש במקום, ולא רבים הם הקופצים וממהרים לסייע ולסעדו, ודאי שהמשתדל ומסייע בעדו שכרו הוא עצום ורב. וישמע חכם ויוסף לקח.

”כל אלמנה ויתום לא תענון“

לאו זה הוא לאו דוקא ביתום ובאלמנה מסת, אלא הוא הדין בכל אדם חלוש כח וחסר סיוע ופזרה שחל האסור הנה על המענה ומצער. ולא דוקא על עינוי גדול, אלא הוא הדין אפילו על ציעור מועט עתיד אדם להיענש במלא החסרה.

הגה"ק רבי חיים פאלאג'י זצ"ל

”ואנשי קדש תהיון לי“

צדקות אמתית היא להזהר חלילה שלא לגרום צער לשום ברירה בעולם.

צדקות פרושה להרגיש את עצמנו לכלום, להיות דבוקים בהקב"ה ולא לרצות שום דבר מלבד לעשות רצונו של בורא עולם.

הגר"נ יגן זצ"ל

הידעתי?! אסור לגדל כלב רע בתוך ביתו, אלא אם כן קשור הוא בשלשלאות, ועל כל פנים, עצם החזקת כלב בתוך הבית הוא מעשה ריקים.

מתוך 'הבית היהודי'

העצה איך לזכות להגיע למעלה הגדולה זו שלא לצער שום אדם בעולם, היא על ידי שאדם מתבונן תמיד: לא בטוח שאני צודק, אני לא רואה את התמונה במלאה ואסור לי לפסק לפי ראות עיני. וכך אדם נזהר לא להיות פזיז ולא לצער אף אדם בעולם, גם כשהוא חושב שהוא צודק.

הנהגות אהבת ישראל

פינת ההלכה

דיני ברכה ראשונה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

אף שבדרך כלל צריך לברך לפני כל דבר שאוכלים או שותים, ישנם מקרים שבהם אין צריך לברך ואסור לברך ברכה שאינה צריכה. ולפיכך:

- הטועם את התבשיל אם צריך מלח וכדומה, אינו צריך לברך, שאין כוונתו לאכילה. ואם מתכוין ליהנות ממנו, יברך.
- האוכל או שותה לרפואה, אם יש לו טעם טוב והחיר נהנה ממנו, מברך עליו לפניו ולאחריו ברכה הראויה לו. ואם הוא דבר מר שאינו נהנה ממנו, אינו מברך עליו.
- עמד לו דבר בגרונו (כגון עצם של דג) ושותה משקה או אוכל מאכל כדי להעבירו, צריך לברך לפניו ולאחריו. אבל אם שותה מים, לא יברך, לפי שאין הנאה לאדם בשתיית מים אלא כשהוא שותה לצמאו.
- השותה מים קרים בקיץ כדי לקרר את גופו או בחורף כדי לחמם את גופו או ששותה כדי לא לבד נוזלים או מחמת 'דייטה', לא יברך.

- שכח והכניס אוכלים לתוך פיו בלא ברכה, אם הוא דבר שאף אם יפלטנו לא יהא נמאס, יפלטנו החוצה ויברך עליו. ולא יברך עליו בעודו בפיו, שכתוב "מלא פי תהילתך". ואם הוא דבר שאם יפלטנו יהא נמאס, מסלקו בפיו לצד ומברך עליו. ואם אירע לו כן במשקים, בולען ואינו מברך עליו כיוון שאינו יכול לסלקו לצד.
- היו לפניו שני מינים שברכותיהם שוות, כגון אגוז ותפוח, שיכול לברך על אחד ולפטור גם את השני, חייב לעשות כן. ואסור לו לברך על אחד בכוונה שלא לפטור את השני, כדי לברך גם עליו בפני עצמו, מפני שאסור לגרום ברכה שאינה צריכה.

הצצה עצמה היא ישועה לאדם מפני שהיא מעוררת את האדם להתקרב אל ה' בתפלה, בתשובה ובמצפים טובים.

”בתר עניא אולא עניותא“

אחר העני הולכת העניויות. אין מה שמביא עשירות לאדם - כמו העשירות עצמה. ואין מה שמביא עניויות לאדם כמו העניויות עצמה. כשהאדם מתנהג בתשיבות ובעשירות, זה עצמו מביא לו עשירות וחשיבות.

מתוך 'תפארת שמשון'

חוב כספי צריך לפרע ולשלם.
מי שלא פורע את חובו הוא בבחינת גזלן.

הגר"נ יגן זצ"ל

עלינו להסביר לילדים שוב ושוב כמה אנו גאים בהם, וכמה אנו שמחים בהם וכך לבנות אותם.

חרבי מקלויזנבורג זצ"ל